

Vyjádření školitele k obhajobě disertační práce Mgr. Lukáše Holečka *Tradice a venkov v české meziválečné literatuře*.

V akademickém roce 2010/11 si Mgr. Lukáš Holeček zapsal jako téma své disertační práce problematiku spojenou s tématem tradice a venkova v meziválečné české próze 30. let 20. století. Cílem práce se od počátku stala snaha zmapovat a dourčit mnohými dezinterpretacemi zejména předlistopadové doby zkreslené místo tzv. ruralistů v kontextu dobové prózy. Postupem času se do popředí zájmu mgr. Holečka však dostávala otázka tradice a jejího historického ukotvení jako jedna z podstatných perspektiv, která umělecké výkony autorů zabývajících se programově tématem venkova vsadila do širších souvislostí daných kontextem domácí soudobé literatury a viděné v napětí mezi avantgardními a širěji založenými modernistickými postupy, a literatury evropské.

Podstatným úhlem pohledu, o který se doktorand opřel, je zde hermeneutická perspektiva, přítomná zejména v pojetí Hanse-Georga Gadamera a Paula Ricoeura. Lukáš Holeček však při zkoumání podnětů hermeneutických výkladů literárního díla postupoval i dále, zejména prozkoumal souvislosti tzv. Nového historismu a jeho postupy opřené a souvislosti hermeneuticky založených výkladů. Vyvstal mu tak souvislý pohled na otázky, spojené s hodnocením domácí tradice a jejího využití a transformace v dílech konkrétních prozaiků.

Dalším podstatným, materiálově a metodologicky důležitým krokem, pak bylo zmapování polemik, které se o fenomén tradice na přelomu 20. a 30. let vedly. Ty pochopitelně souvisely s různorodými projevy hodnotové krize mladé generace, k níž většina Holečkem sledovaných autorů přináležela a od jejíhož většinově levicového progresivismu se distancovala. Zmapovaný rámec polemiky pak vytváří široké historické zázemí pro vlastní interpretace jednotlivých prací, které jsou však mnohdy nápaditě propojovány jednak s širšími dobovými, národními a mezinárodními kontexty, jednak z průzkumem časopiseckého a edičního zázemí ruralistů, se zkoumáním vlivu francouzského regionalismu v soudobé literatuře a kritice apod.

Práce mgr. Lukáše Holečka je tedy široce pojatým a soustředěným pokusem o syntetizující skicu jedné podstatné součásti moderní české beletrie, trůfám si říci, že představuje dosud nejsoustavnější pojednání o tradicionalistické linii moderní (venkovské) prózy 30. let, které máme k dispozici.

Mám-li tu hovořit o celkovém profilu doktoranda, musím konstatovat, že Lukáš Holeček představuje v mých očích typ soustředěného, samostatně uvažujícího, skromného, přitom ovšem velice pracovitěho badatele. Jakkoli dosud – na rozdíl od jiných jeho vrstevníků – stál stranou mnohdy litého boje o prestižní akademická místa a uplatnění, o to intenzivněji se formou různorodě založené spolupráce podílel na vědeckých projektech (za všechny zmiňuji projekt Kultura a totalita I.-III., kam přispěl podstatnými a v mnohém objevnými pracemi); zmiňuji též jako příklad jím sestavenou a objevnou antologii z díla Josefa Knapa Venkov je součástí mé bytosti (2012). Dále je třeba připomenout řadu studií v klíčových oborových periodících apod. Osobně vděčný jsem za letité a nezištné vedení základních a výběrových kurzů v našem Ústavu české literatury a komparatistiky, setkávajících se vždy s výbornými evaluačními výsledky a vytvářející – zejména v kurzu Základy literární historie – spolehlivý fundament pro práci kolegů v konkrétních navazujících historických kurzech.

Jsem tedy rád, že jsem mohl na cestě k završení doktorských studií Mgr. Lukáše Holečka svým dílem pomoci a upřímně doufám, že obhajoba jeho disertační práce Tradice a venkov v české meziválečné literatuře bude úspěšná.

Praha, 5. září 2015

doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.